

Slujba biblică, apostolică și profetică

Predica nr. 40 – 2012

Ewald Frank

Iubiți frați și surori în Hristos, dragi prieteni, doamnelor și domnilor, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. După cum știți, Domnul a călăuzit în așa fel ca să avem posibilitatea de a împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu pe întreg pământul prin intermediul diferitelor posturi de televiziune.

Noi credem cu adevărat că acesta este un timp deosebit, cu posibilități deosebite, care nu au existat până acum. Dacă ne gândim la zilele Domnului și ale apostolilor, sau la zilele Reformei, era foarte greu să mergi dintr-o țară în alta. Dar în timpul nostru poți ajunge în câteva ore în orice loc de pe fața pământului. Iubiților, eu pot aprecia acest lucru poate mai bine decât oricare din voi, dragi ascultători.

De câte ori am călătorit cu avionul pentru a ajunge în aproape toate țările de pe fața pământului, în total în 155 de țări în acești 50 de ani care au trecut! În fiecare lună, jumătate din timp am fost acasă, iar cealaltă jumătate am fost plecat pe câmpul de misiune pentru a împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu. Practic, viața mea, prin harul și alegerea lui Dumnezeu, am petrecut-o în slujba Domnului în Împărăția lui Dumnezeu.

Și aceasta, datorită unei zile deosebite, cea de luni, 2 aprilie 1962, atunci când Domnul mi-a vorbit cu voce puternică, audibilă și mi-a spus următoarele cuvinte: „Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe să predici Cuvântul Meu”. Eu am îndeplinit cu conștiințiozitate trimiterea divină și eu pot spune că am făcut toate lucrurile după Cuvântul Domnului. Și dacă Domnul mi-a spus: „Slujitorul Meu, să nu înființezi nicio biserică locală”, atunci eu nu am înființat nici măcar o singură biserică locală pe acest pământ. Colaborez cu toți frații din diferite țări, dar nu mă amestec în problemele bisericilor locale. Eu

doar vin și plec, predic una sau două predici și apoi plec în alt oraș și în altă țară. Și dacă Domnul mi-a mai spus și următoarele cuvinte: „Slujitorul meu, să nu publici o carte de cântări, căci acesta este semnul unei confesiuni religioase”, atunci prieteni, eu nu am făcut acest lucru.

Fiecare poate face ceea ce dorește, dar eu trebuie să rămân credincios însărcinării pe care mi-a dat-o Domnul. Și dacă citiți în Biblie, fiecare bărbat al lui Dumnezeu a primit o însărcinare directă în momentul chemării lui. Și fiecare bărbat al lui Dumnezeu a făcut toate lucrurile după Cuvântul încredințat lui. Așa a fost cu Moise, așa a fost cu Noe, așa a fost cu Avraam, așa a fost cu Ilie, așa a fost cu Ioan Botezătorul – așa a fost cu fiecare bărbat trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi trăim acum într-un timp cu totul deosebit și anume aproape de revenirea Domnului nostru și tema referitoare la a doua venire a lui Hristos a devenit foarte, foarte importantă pentru noi, pentru că Scriptura spune în Matei 25.10: „Cele ce erau gata au intrat în odaia de nuntă și ușa s-a închis”.

Iubiților, această slujbă este rânduită de Dumnezeu. Este în legătură cu ultima chemare înaintea revenirii lui Hristos. Este în legătură cu așezarea din nou a tuturor lucrurilor, așa cum a spus apostolul Petru în Fapte 3.17, că Hristos rămâne în cer până la vremea când toate lucrurile vor fi reasezate.

Și Dumnezeul cerurilor a dat două făgăduințe în prorocul Maleahi – una s-a împlinit în slujba lui Ioan Botezătorul la prima venire a lui Hristos: „Iată, voi trimite pe solul Meu înaintea Feței Mele ca să pregătească calea înaintea Mea”.

Și apoi, o puteți citi și verifica în Matei, în Marcu, în Luca, în Ioan acolo unde Scriptura confirmă slujba lui Ioan Botezătorul, prin care un popor a fost pregătit pentru Domnul și inimile părinților – credincioșii Vechiului Testament – au fost întoarse spre credința copiilor din Noul Testament.

El a fost bărbatul despre care vorbește Luca 16.16: „Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește”. Iubiților, ori de câte ori

Dumnezeu a lucrat ceva deosebit pe pământ, a existat o chemare, a existat o trimitere, a existat o făgăduință care se împlinea în acel timp.

În unul din mesajele noastre anterioare am vorbit despre cuvântul „astăzi”. „Astăzi, când auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile”. Și apoi am împărtășit cu voi versetul din Luca 4, unde Domnul nostru a citit din prorocul Isaia și apoi a închis cartea și a zis: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit”.

Noi trăim într-o vreme în care se împlinește Scriptura. La prima venire a lui Hristos chiar și versetul 7 din Ps. 2 s-a împlinit: „Tu ești Fiul Meu, astăzi te-am născut”. Cuvântul „astăzi” nu vorbește despre veșnicie. Veșnicia nu are „astăzi” sau „măine”. Dar acest timp este ziua noastră, ziua harului, ziua mântuirii. Acesta este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu!

Iubiților, începând cu vremea lui Adam, pe tot parcursul de 4.000 de ani ai Vechiului Testament oamenii au așteptat ca să se îplinească prima făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu referitoare la Mântuitorul care urma să vină prin femeie ca să zdrobească capul șarpelui. Ei au așteptat să vină Domnul și Mântuitorul, dar când a venit, El i-a găsit pe toți înglobați în propriile lor interpretări; ei își țineau sărbătorile lor, cântau cântecele despre Mesia și cu toate acestea au trecut pe lângă ziua cercetării din partea lui Dumnezeu. Vă puteți imagina: să-L aștepți pe Mesia, să-L aștepți pe Răscumpărătorul, să-L aștepți pe Împăratul care fusese făgăduit în întreg Vechiul Testament și apoi când El a venit la ai Săi, ai Săi să nu-L primească? Dar în același verset este scris: „Dar tuturor celor ce L-au primit le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu”.

Așa că avem întotdeauna a face cu două grupuri de oameni: unul respinge și altul primește. La fel este și în timpul nostru: un grup rămâne în toate învățăturile tradiționale: bapțiștii vor rămânea bapțiști, metodiștii vor rămânea metodiști, luteranii vor rămânea luterani, anglicanii vor rămânea anglicani; fiecare va rămânea așa cum este și acolo unde este. Dar acesta este un timp al chemării afară. Și 2 Corinteni 6 de la vers. 14 vorbește tocmai despre acest timp: „Cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Sau ce legătură are cel

credincios cu cel necredincios? Voi, poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul. Apoi vă voi primi și Îmi veți fi fii și fiice iar Eu voi fi Dumnezeuul vostru”. Deci, acesta este un timp al chemării afară.

Dar, așa cum am spus mai înainte, noi trebuie să recunoaștem Cuvântul făgăduit pentru astăzi. Eu am spus-o în toată lumea: dacă nu ai o făgăduință nu poți avea credință. Numai dacă există o făgăduință credința ta se ancorează în Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a dat făgăduința lui Avraam, el a crezut, el a crezut ceea ce a spus Dumnezeu, ceea ce i-a făgăduit Dumnezeu, fiind convins că Dumnezeu va împlini ceea ce a făgăduit. Dumnezeu Și-a luat responsabilitatea de a împlini fiecare făgăduință pe care a dat-o.

Dar acum este rândul tău. Tu trebuie să crezi făgăduința Lui. Mai întâi tu trebuie să crezi făgăduința pe care Domnul a dat-o în Ioan 14. El a făgăduit: „Mă duc să vă pregătesc un loc. Apoi Mă voi întoarce ca să vă iau acolo unde sunt și Eu”. Aceasta este o făgăduință. Și dacă citiți în 2 Cor. 1.20, acolo puteți citi că toate făgăduințele pe care le-a făcut vreodată Dumnezeu, sunt „Da” și „Amin” prin Isus Hristos, prin noi. Fiecare făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu este în legătură cu Isus Hristos, Domnul nostru. Isus Hristos, Domnul nostru, este Emanuel, descoperirea proprie a Dumnezeului Cel Atotputernic pe pământ. El a putut spune în Ioan 14: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”. El era Marele EU SUNT, până la Apocalipsa 1 și până la Apocalipsa 21 și 22. El este Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel din urmă, Cel ce era, Cel ce este și Cel ce va veni.

Iubiților, așa cum am spus, tema principală este Revenirea lui Hristos, chemarea noastră afară, așezarea noastră în starea de la începutul Bisericii, aducerea noastră în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și trebuie s-o spun de fiecare dată: noi trebuie să ne întoarcem la modelul biblic. Voi puteți fi în voia lui Dumnezeu numai dacă sunteți în Cuvântul lui Dumnezeu. Voi sunteți botezați în mod corect doar dacă sunteți botezați în felul cum a botezat apostolul Petru, cum a botezat apostolul Pavel, cum a botezat Filip. Atunci aveți botezul corect.

Mă gândesc acum la primul botez făcut prin stropire: a fost făcut în anul 337. Când Constantin era pe patul de moarte, el l-a chemat pe episcop ca să-l boteze. Și pentru că nu-l puteau duce până la vreo apă, ei au adus apă într-un vas – acest lucru este scris în istoria Bisericii, cu Constantin s-a făcut pentru prima dată: episcopul și-a înmuiat mâna în apă, l-a stropit și a spus „În Numele Tatălui”. Apoi și-a înmuiat din nou mâna în apă, l-a stropit și a spus „În Numele Fiului”. Și iar și-a înmuiat mâna în apă, a stropit și a spus: „În Numele Duhului Sfânt”. Acesta a fost primul botez fals înregistrat în cărțile de istorie a Bisericii. Astăzi trebuie doar să dai câteva click-uri și ai totul pe tavă.

Și atunci eu, ca un om chemat de Dumnezeu, trebuie să mă întorc la un botez fals? Și ca să fiu sincer: întreaga creștinătate, începând cu sec. IV, a fost născută într-un creștinism înșelat. Învățăturile apostolilor au fost date uitării demult. Fiecare mergea pe drumul lui. S-au ridicat oameni fără nicio chemare divină, fără nicio însărcinare, care i-au urât pe evrei, i-au blestemat chiar pe evrei, numindu-i „ucigași ai lui Hristos” și „ucigași ai lui Dumnezeu”. Toți părinții bisericii i-au urât pe evrei – o puteți citi.

Timp de 40 de ani am studiat istoria bisericii. Este uimitor cum slujitorii din această vreme nu sunt preocupați să cerceteze Scripturile, nu sunt preocupați să cerceteze istoria bisericii. Ei urmează doar tradiția și fiecare este mulțumit, toți cântă și toți se închină.

Și Domnul nostru a spus în Marcu 7: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenesti”. Vă rog arătați-mi din Scriptură dacă o singură persoană, o singură persoană, nu două sau trei, dacă o singură persoană a fost botezată vreodată prin stropire „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”.

Iubiților, este un lucru foarte serios. Au apărut multe învățături greșite și toți oamenii au fost duși în eroare – nu numai în celelalte religii, ci și în creștinism. Totul a fost falsificat, totul a fost schimbat; nimic din ceea ce a fost la început în zilele apostolilor nu se mai găsește în creștinismul de astăzi.

Și acum, vă rog, nu închideți televizorul! Începând cu vremea Reformei, după o mie de ani de domnie a bisericii romane, cu șapte

cruciade sângeroase în care milioane de oameni au fost măcelăriți pentru că nu au sărutat crucifixul, Dumnezeu a dat trezire după trezire. Frați și surori, începând cu zilele Reformei, Cuvântul lui Dumnezeu a fost predicat din nou, Biblia a fost deschisă și au urmat apoi trezirile care au condus din ce în ce mai adânc în Cuvântul lui Dumnezeu, din ce în ce mai aproape de ceea ce a fost la început în zilele apostolilor. Și apoi, cu puțin peste o sută de ani în urmă a avut loc [o] turnare a Duhului Sfânt.

Dar ce se întâmplă acum, o spun cu tristețe în inima mea: noi avem astăzi 550 de milioane de oameni așa-numiți „penticostali”, „carismatici”. Dar calcă ei pe urmele apostolilor sau sunt împrăștiați în diferite confesiuni religioase? Da, ei sunt împrăștiați în diferite confesiuni religioase. Acum dați-mi voie să spun următorul lucru – și eu vorbesc în limbi din anul 1949, atunci când am fost botezat cu Duhul Sfânt – dar dacă urmărești ce se face astăzi, nu mai avem a face cu o vorbire în altă limbă¹, ci se rostesc câteva silabe și apoi se spune: „este Duhul lui Dumnezeu”. Nu, ei vorbesc de la ei înșiși. În zilele apostolilor, în ziua Cincizecimii, ei vorbeau ceea ce le dădea Duhul să vorbească. În zilele apostolilor nu erau învățați ce să spună, nu se spunea „Zi după mine”, ci Duhul Sfânt era Cel ce umplea inima și apoi inima umplută se manifesta prin vorbirea în altă limbă². Astăzi ei cu toții sunt înșelați, crezând că au Duhul Sfânt.

Dacă tu ai Duhul Sfânt, Duhul Sfânt este Duhul Adevărului și Duhul Adevărului te va călăuzi în Cuvântul Adevărului. El te va duce înapoi la primele pagini ale Bibliei, înapoi la Faptele apostolilor cap. 1, cap. 2, cap. 8, cap. 10 și chiar în cap. 19 și tu vei vedea că toți credincioșii de la început au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Niciun alt fel de botez nu este menționat în Cuvântul lui Dumnezeu.

În Matei cap. 28, Domnul nostru a spus: „botezați-i în Numele...” Care este Numele în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tatăl nostru, în Fiul și prin Duhul Sfânt? Care este Numele de

---

^{1,2} Aici fratele Frank pronunță în engleză „language”, adică limbă, limbaj, dialect - n.tr.

legământ Nou Testamentar? Prin descoperirea Duhului Sfânt înțelegeți: „Și Îi vei pune Numele ISUS, căci El va mântui pe poporul Său de păcatele sale”. Așa că, întoarceți-vă la Cuvânt! Mergeți de la darea trimiterii, la felul în care s-a îndeplinit acea trimitere. Voi nu puteți să arătați doar spre Matei 28 sau Marcu 16 sau Luca 24 – voi trebuie să mergeți la cartea Faptele Apostolilor ca să vedeți cum au îndeplinit bărbății lui Dumnezeu această trimitere.

Iubiților, trebuie să încheiem. Fie ca Dumnezeu să fie cu voi. Fie ca voi să înțelegeți că înaintea revenirii lui Isus Hristos toate lucrurile trebuie puse din nou în ordinea divină. Toate lucrurile trebuie așezate din nou. Voi trebuie să dați uitării propriile voastre căi, propriile voastre învățături și să vă întoarceți la Dumnezeu și să vă supuneți Cuvântului Său și astfel să fiți pregătiți pentru făgăduita revenire a Domnului nostru Isus Hristos.

Iubiților, avem broșuri care tratează toate temele biblice importante. Dacă doriți să le primiți, doar scrieți-ne sau telefonați-ne și vi le vom trimite gratuit. Acesta este ultimul mesaj, este mesajul chemării afară, este mesajul pregătirii. Dumnezeu să fie cu voi într-un mod deosebit. Fie ca această mică predică să fie o binecuvântare pentru voi și fie ca Duhul Sfânt să fie peste voi astfel ca voi să puteți înțelege în mod corect tot ce s-a spus. Vă doresc binecuvântările lui Dumnezeu și doresc din toată inima să vă văd atunci când Domnul Se întoarce ca să ne ia în slavă. Până atunci, Dumnezeu să vă binecuvânteze în Numele sfânt al lui Isus. Amin!